

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 86
Joi,
5 aprilie
1990
4 pagini
50 bani

Despre limba română

... Noi, de fapt, avem două patrii coincidente; o dată este patria de pământ și piatră și încă o dată este numele patriei de pământ și de piatră. Numele patriei este tot patrie. O patrie fără de nume nu este o patrie. Limba română este patria mea...

Nichita STĂNESCU

Sesiunea C.J.P.U.N.

Puncte „fierbinți” pe agenda campaniei electorale (II)

În cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi a sesiunii, d-l Liviu Popa, șeful Comisiei electorale, a prezentat Raportul privind stadiul pregătirii alegerilor de la 20 mai. Față de punctele stabilite în comun cu primăria județului, după apariția Decretului Lege pentru alegerea Parlamentului și a Președintelui României, au fost rezolvate: prin tragere la sorți s-au stabilit cei 3 judecătorești din componența Biroului electoral de circumscripție (Petre Cirstoiu — președinte, Gheorghe Vija și Mircea Bădilă — membri); secretariatul primăriei a elaborat un program privind acțiunile de pregătire și desfășurare a alegerilor și, totodată, s-au realizat o serie de formulare tipizate (liste electorale, liste de candidați etc.); s-au delimitat și numărat secțiile de votare din județ, stabilindu-se un număr total de 305 secții; s-a stabilit locul de funcționare a Biroului electoral de circumscripție — camera 35, în clădirea Primăriei județului —, care va fi dotat și cu a-

paratura necesară; s-au selecționat persoane competente, dintre juriști și din alte activități, pentru a fi desemnați ca președinți și locuitori ai birourilor electorale ale secțiilor de votare. Pentru cheltuielile necesare bunei desfășurări a alegerilor, s-a alocat județului Sibiu, de la buget, suma de 2,6 milioane lei, din care s-au primit până în prezent 1,3 milioane lei.

În continuare, a prezentat o scurtă informare și d-l Nicolae Nan, primarul județului, care a precizat că, în conformitate cu legea, primăria a luat măsuri pentru buna desfășurare a campaniei electorale și a alegerilor. Partidele trebuie să desemneze urgent 6 reprezentanți, care să completeze Biroul electoral de circumscripție, și cite un membru pentru secțiile de votare. Primarii comunelor au fost instruiți pentru a asigura buna desfășurare a cam-

(continuare în pag. a II-a)
Nicolae ACHIM

E primăvară, iarăși primăvară
Pe fiecare margini de fâgaș
Își scot strămoșii degetele-
afară
De crini, de ghiociei, de
toporași...
Foto: Fred NUSS

În pag. a II-a: „Zilele poeziei Nichita Stănescu”
Reproducere foto: Fred NUSS

Ce este mai important?

Incontestabil, avem motive temeinice să fim mândri de victoria revoluției românești! Aserțiunea de mai sus se întemeiază nu doar pe împrejurarea că revoluția a înlăturat, cu puterea unui trăsnet, un regim inuman, nedemocratic și terorist, ci și pe faptul că procesul revoluționar în curs nu are un precedent în istoria ultimilor cinci decenii.

Libertatea, Democrația și Demnitatea întregului popor sînt definitiv cîștigate. Însă nu trebuie să ne bazăm, acum și în continuare, pe laurii victoriei. Momentele grele nu au trecut cituși de puțin. Mai avem de parcurs cale lungă pînă a da deplin conținut și valoare practică Libertății, Democrației și Demnității națiunii române, care ce tre-

EDITORIALUL ZILEI

buie s-o parcurgem gînd la gînd, umăr la umăr, prin vîrre și efort comun. Numai așa ne putem apropia izbînda. De unde și necesitatea, înțeleasă de toți, de a milita și acționa pentru întronarea, cu adevărat, a ordinii, calmului și bunei intenții în toate demersurile noastre.

Imperativul momentului este respectarea legii și a ordinii de drept de către toate structurile sociale. Sublima victorie obținută de bravul nostru popor nu trebuie umbrită sub nici un motiv și-n nici un fel. Democrația pe care am dorit-o cu toții, cu atîta ardoare, nu înseamnă nicidecum dezordine, arbitrar, indisciplină, dispreț față de legea țării, anarhie.

Avem acum, țeluri nobile și un program de Renaștere națională, deosebit de curajos și generos, care nu poate fi împlinit decît prin efortul conjugat al tuturor fiilor și fiicelor țării, prin respectarea strictă, fermă a tuturor valorilor democratice.

Avem nevoie de o profundă purificare a societății și de promovarea neîngrădită a competenței. Nimeni nu trebuie să facă abstracție, acum, de faptul că nu lupta pentru putere cu orice mijloace este cea mai importantă, ci asigurarea libertății, consolidarea democrației și respectarea drepturilor cetățenești — toate în cadrul unei discipline sociale autoimpuse.

TRIBUNA

Fle din cronica REVOLUȚIEI SIBIENE

Un adevăr de necontestat

● Completare la o stenogramă incompletă și... infidelă ● O întrebare de maximă importanță: Cît de patriotice au fost, în timpul REVOLUȚIEI SIBIENE, Gărzile patriotice? ● Sarabanda notelor și ordinelor telefonice ● Ce s-ar fi întîmplat dacă acestea ar fi fost duse la îndeplinire integral și fără discernămint? ● Dar dacă ar fi fost înarmați cei 15 000 membri ai G.P. din Sibiu, cei 2 000 din Cîsnădie, sau toți cei 31 000 din întregul județ? ● Cum au fost îndeplinite ordinele Statului Major al Gărzilor Patriotice de la c.c. al p.c.r.? ● Dar cele ale lui nicu ceaușescu? ● În ce măsură G.P. au participat la desfășurarea Revoluției și la victoria ei? ● Printre eroii Revoluției, numeroși membri ai G.P. ● Experiența militară și-a spus cuvîntul ● Un adevăr de necontestat: gărzile patriotice au fost de partea Revoluției ● O tradiție cu nimic umbrită: apărarea patriei și poporului, a intereselor lor fundamentale.

Amănunte, în pag. a III-a.

D-nul Radu Cîmpeanu candidează la președinția României

Membrii și simpatizanții P.N.L. din Sibiu sînt invitați în cursul acestei săptămîni să ia legătura cu reprezentanții partidului, la sediul acestuia din Sibiu, str. Lomonosov nr. 2, în vederea susținerii candidaturii d-lui Radu Cîmpeanu la președinția României.

(continuare în pag. a IV-a)
Decebal TEODOSIU

TRIBUNA — sondaj de opinie

Ce doresc cititorii noștri să găsească în paginile ziarului

De un foarte larg ecou în rîndul participanților la sondaj s-a bucurat propunerea noastră de a numi două teme pe care le-ar dori abordate în paginile ziarului. Putem spune că, realmente, a „plouat” cu astfel de teme, unii menționînd cu mult mai multe (și în locul celor indecise). Grupîndu-le pe domenii, cele mai multe propuneri se referă la următoarele teme: economice (industrie și agricultură la zi, redresarea economică, privatizare, economie de piață, inflație, convertibilitatea leului, problema tărînimii, muncă și responsabilitate etc.); politice (partide politice, programele lor, evenimentele din țară și de peste hotare, campania electorală, ce înseamnă democrația); sociale (anchete pe teme de educație cetățenească, comerț, aprovizionarea populației, gospodărirea localităților, civilizația străzii); problema securității și a fostei nomen-

claturi de partid (inclusiv abuzuri, corupție, situația familiei dictatorului); istorie, artă, cultură (istoria Sibiului, tradiții culturale sibiene, topuri muzicale); sănătate (educație medicală, educație sexuală); problemele tineretului (raporturi între generații, educație, relații interumane, învățămînt, școală, familie); problemele conducerii județului (activitatea C.P.U.N., d-l primar ne informează?); biografiile unor personalități; pagini magazin (divertisment); adevărul despre Revoluția sibiiană — fapte și eroi; ecologie; problema minorităților naționale; sport; fapt divers; informații cît mai diverse etc. etc.

Am sintetizat aici doar temele ce s-au repetat în mai multe chestionare (alte zeci au figurat individual), și promitem cititorilor noștri că ele vor îmbogăți tematica ziarului nostru în viitor.

Sociolog

Dreptul la replică Nu, domnilor: democrația exclude orice favoritism!

Regret, domnilor, ofițeri, dar „mulțumirea” Dv. (la rubrica „Aveți cuvîntul”, din „Tribuna” nr. 82—83, 31.03.—01.04.), concepută, intitulată și dusă la capăt sub semnul ironiei (v. titlul „Vă mulțumim, domnule primar”, încheierea: „Mulțumim pentru recunoștință, domnule Nan! Focul a încetat”, plus „pișcăturile” strecurate în text, cu oarecare abilitate, trebuie să recunosc, are darul de a eluda totuși, fondul problemei. Ceea ce nu-i onest.

Da, m-ați întrebat dacă unităților militare din garnizoană le va fi repartizat un număr de televizoare color. V-am explicat că am stabilit un sistem de repartizare a acestora, după consultarea sutelor de virtuali cumpărători și în acord cu forurile comerciale, fără a accepta și a face nici un fel de favoritism sau discriminare. Mi-ați prezentat numărul unor avize de expediere din depozit a nr. de televizoare. Am verificat în prezența Dv.: erau avizele pentru televizoarele repartizate locuitorilor din Cîsnădie, Mediaș, Agnita, la cooperatie etc. Iată care era, de altfel, repartizarea: I.C.S.M.I. Sibiu — 137; Mediaș — 45; Cîsnădie — 13; Copșa Mică — 5; U.J.E. COOP — 50; total 250. Deranjați de această realitate, evidentă — pe care, probabil, ați fi voit-o eluci cu care să combateți logica desfășurării reale a lucrurilor (iritarea de care

(continuare în pag. a IV-a)

Nicolae NAN
primarul județului Sibiu

Viața după gratii

Din destăinuirile unui fost deținut politic

2. A început apoi exodul. A doua zi am fost trimiși la Jilava — una din cele mai grele pușcării ale fostului regim. Cred că puțini sînt din țară cei care n-au auzit de „redui” — camerele 1—12. După percheziție am fost introdus într-una din camere. Am primit un număr de ordine. Nu știam ce semnificație va avea acest număr în drepturile ce mi se cuveneau

ulterior cît timp am stat acolo. Era o încăpere lungă de circa 15 m, cu o singură fereastră și aceea mascată de un paravan avînd pe ambele părți două priciuri etajate, cu rogojinii. Primele cîteva zile am dormit la „broscărie”, singurul spațiu disponibil aflat la intrare, în jurul hîrdău-

(continuare în pag. a IV-a)
Decebal TEODOSIU

Zilele poeziei „Nichita Stănescu” — Ploiești

La sfârșitul lunii martie a avut loc la Ploiești o manifestare culturală „Zilele poeziei Nichita Stănescu”. Participant la această mare sărbătoare a poeziei stănesciene poetul Ion Mircea, redactorul șef al revistei „Transilvania”, ne-a declarat la înțoarcere:

„A fost evenimentul cel mai important al vieții noastre literare de după însemnare. Cel Senin a vrut ca moartea unui poet să prefacă o Renaștere națională. Nichita Stănescu a murit la 13 decembrie (1983) iar miracolul de la Timișoara s-a declanșat la 16 decembrie (1989), ca o înviere după trei zile. Această pecete inefabilă a marcat și evenimentul de la Ploiești, unde am aniversat ivirea pe lume a poetului „Necuvintelor”. Au fost de față poeți din toate zările lumii, scriitori, critici literari, oameni de cultură, oaspeți de peste hotare. Am să spun ceva nume doar: poezii Valeriu Matei, Gheorghe Vodă din Basarabia, Vasile Târțaș din Bucovina, Ion Mișoș din Suedia, un poet din Iugoslavia. A fost de față o pleiadă de oameni de cultură: părintele profesor Constantin Găleanu, Andrei Pleșu, Mihai Sora, Ion Caramitru, pictorul Sorin Dumitrescu și alții. În totul a fost o reînnoire. Am asistat la câteva manifestări memorabile: o sesiune de comunicări, o vizită la Bocul „I.D. Caragiale”, la oficierea unei slujbe religioase la casa părintească a poetului, situată pe strada Nichita Stănescu, unde a fost dezvelită o placă memorială, a fost vizitat Muzeul Nichita Stănescu. Dar, am uitat esențialul: se vede că Dumnezeu a vrut ca să-l las la urmă. În prezența zecilor și sutelor de iubitori ai versului stănescian a luat ființă Fundația „Nichita Stănescu” care și-a propus printre obiectivele sale majore reeditarea operei poetice a poetului aniversat și organizarea în decembrie a acestui an a unui mare Festival internațional de poezie „Nichita Stănescu” la Ploiești.”

A consemnat
Ion Onuc NEMES

Sesiunea C.J.P.U.N.

(urmăre din pag. 1)

paniei electorale, punându-se la dispoziție căminele culturale și, dacă este cazul, chiar săli de clasă pentru diversele adunări. S-au dat în execuție buletinele de vot și ștampilele necesare.

Cum era și firesc, dezbaterile în legătură cu acest punct au fost aprinse. O problemă „foarte caldă” este adusă la cunoștința consiliului de către d-l Liviu Lău — P.N.T.-c.d. O delegație a partidului s-a deplasat duminică la Alămor, pentru o întâlnire cu locuitorii satului, anunțând înainte primăria comunei Loamneș. În timp ce lumea era adunată în fața căminului, au apărut două tractoare (aparținând S.M.A. Loamneș), avându-i la bord pe Nicolae Geleriu, Isaia Suciu, Ilie Părau și brigadierul Nicolae Ivănuș (C.A.P. Alămor). Aceștia i-au bruscat pe membrii delegației, le-au luat materialele de propagandă și i-au amenințat să dispară imediat de acolo. Toate acestea constituie o încălcare gravă a legalității, și se face un apel ca în comune să nu se mai repete asemenea fapte.

S-a ridicat, însă, și problema atitudinii reprezentanților partidelor în timpul propagandei electorale, pe care acestea și-o fac în comune. Iar d-l Bălănel Mariș, președintele C.P.U.N. Miercurea Sibiului, prezintă situația neplăcută în care a fost pus consiliul comunal când s-au prezentat, spre a fi cooptați în acesta (cu imputerniciri din partea P.N.L.), cetățenii Ilie Stănescu și Ioan Crăciun,

primul, fost condamnat de drept comun, iar al doilea, recunoscut pentru atitudinea sa morală condamnată.

Pornind de la o serie de constatări, d-l Gavril Dejeu a precizat că este necesar să fie serioși gândite și adoptate măsuri pentru stoparea acțiunilor acestor elemente destabilizatoare de la sate. În continuare, am reținut principalele propuneri făcute: • popularizarea celor mai importante prevederi ale Decretului-Lege prin multiplicare și difuzare largă; • comentarea și explicarea acestora prin presă, care să și sprijine îndeaproape campania electorală; • educarea și instruirea cetățenilor, atât în direcția participării lor masive la campania electorală și la vot, cât și pentru a se familiariza în „minuirea” buletinelor de vot; — confecționarea de panouri de afișaj corespunzătoare, estetice, care să fie montate în locuri cu mare afinență de public. Primăria s-a și angajat să multiplice și difuzeze unele prevederi ale Decretului-Lege (selecționate de juriști) și să confecționeze panouri de afișaj.

În legătură cu unele din problemele ridicate, C.J.P.U.N. a adoptat o hotărâre cu privire la asigurarea și respectarea cadrului democratic de desfășurare a campaniei electorale și a alegerilor.

Foarte aprinse au fost discuțiile și la punctul „diverse”, unde s-au făcut diferite interpellări. S-a hotărât ca următoarea sesiune a consiliului să aibă loc în 18 aprilie 1990.

Apel

„Liga Națională a Expropriaților din Orașele și Satele Românești”, constituită ca persoană juridică și având și autorizația Ministerului Justiției, militează pentru obținerea unei legislații drepte, în spiritul Proiectului de Lege ce-l vom propune, pentru restituirea sau despăgubirea justă și dreaptă a cetățenilor români, indiferent de naționalitate, care au fost păgubiți de fostul regim dictatorial comunist, prin exproprieri, demolări, naționalizări de imobile cu titlul de locuințe, confiscări de terenuri și imobile, colectivizări forțate, donații forțate etc., demolarea bisericilor și a unor sate în întregime, precum și pentru prevenirea în viitor a unor asemenea fapte.

Biroul Executiv solicită tuturor cetățenilor români care au avut de suferit asemenea pagube în întreaga perioadă de dictatură comunistă să trimită imediat adeziunile lor pentru înscrierea în listă, pe adresa sediului central, din Cluj-Napoca, Bulevardul 22 Decembrie nr. 17, telefon 113 21, în zilele de marți, miercuri și vineri între orele 16—20.

Nevoia de adevăr

Domnului Laszlo Tökes i-a pus Dumnezeu mina în cap. Într-o sută de zile a devenit membru al Parlamentului, a făcut câteva vizite în unele țări europene, în S.U.A. și Canada, a devenit președinte de onoare al Uniunii Democratice a Maghiarilor din România și episcop de Oradea al Bisericii Reformate. În timpul manifestărilor de la Tîrgu Mureș a fost în America unde și-a expus punctul de vedere cu privire la minoritatea maghiară din România, ba, mai mult, într-o întrevedere avută peste Ocean cu primul adjunct al Secretarului de Stat, a promovat ideea că maghiarii din Tîrgu Mureș au fost crunt maltratați de românii ațiați de asociația „Vatra Românească” care... În condițiile în care domnia sa nu a fost martor al evenimentelor (!)

În aceste condiții, cel care se bucură de harul lui Dumnezeu apare la Televiziunea Liberă și îndeamnă la pace și bună înțelegere „poporul maghiar” și „poporul român” din România (!) făcând apel la adeziunea adevărată și fecundă la cauza revoluției a fiecărui locuitor al patriei. Tot ceea ce a spus domnul Laszlo Tökes, sau mă rog aproape tot, a fost corect, frumos și așezat cu grijă în lumina dorinței de bine, de democratizare continuă a vieții noastre.

Ceea ce ne-a întristat, însă, cel mai mult a fost faptul că o autoritate, așa cum se pretinde domnul Laszlo Tökes, nu a spus nimic nou și nimic concret, făcând o trecere în revistă a ceea ce știam de mult, poate și dinainte de revoluție.

Nebunia de la Tîrgu Mureș datorită căreia și-au pierdut capul colectivități întregi, lăsându-se tirite în cele mai criminale viltori, agățându-se cu disperare de violență, născând în întreaga țară o tensiune fără precedent, este tratată ca un fapt încheiat. Sindromul Tîrgu Mureș care a cuprins și alte orașe transilvane, boala cea mai cumplită și mai greu de lecuit din aceste zile cere sacrificii și eforturi enorme, necesitănd timp mult și multă trudă pentru ca viața să intre pe făgașul cerut de democrația pe care o visăm.

Pentru a-i ajuta pe românii, ungurii, germanii, pe toți locuitorii acestei țări să devină ființe luminate și puternice pe care să nu-i mai sperie nici o servitute și nici o întunecime, este nevoie de calm, moderație și, mai cu seamă, este nevoie de adevăr. În aceste condiții, vizavi de declarațiile făcute de episcopul de Oradea în străinătate, recenta apariție a domnului Tökes la Televiziune ni se pare una din cele mai bizare, pe măsura unor vircolaci mărunți ai politici care ne amărăsc viața, încă destul de grea, cu sfaturile „întepte”, determinate de factori electorali, de circumstanță.

★

Ce-i drept, Televiziunea Română Liberă a „tăiat” din intervenția domnului Laszlo Tökes, fapt observat de cei care au urmărit emisiunea pe micul ecran. Este incorect și foarte periculos să nu fie lăsat omul să spună ce are de spus.

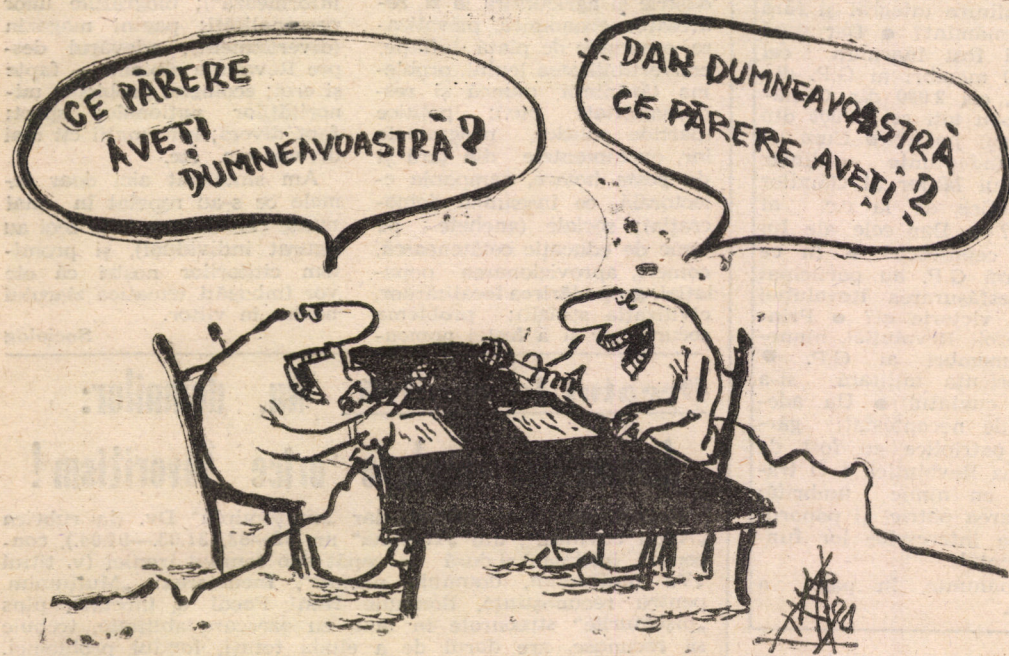
L. BREZAE

PARLAGIII

Nu de multă vreme, un ziar ne anunța că avem parlamentari noștri. Eu țin să vă anunț că avem, de când ne știm, parlăgii noștri. Cei cărora nimic nu le este pe plac, cei care ies în piața mare și strigă pînă răgușesc ce nu le place, cei care aruncă cu gazele lacrimogene ale vorbelor de ocară, cu grenadele periculoase ale zvonurilor, cu aruncătoarele de flăcări ale suspiciunii și, nu în ultimul rînd, se trag de minecă pentru a-și face loc unul altuia ca să-și așeze în poziție de tragere tunul din care va țîșni în triumf aria calomniei, care acum se poartă cu cinste și onor. A început campania electorală, nu? Să ne distrăm și noi puțin, ca tot poporul balcanic. Să ne păcălim, soro, că doar d-ai a e înții aprilie. V-a plăcut, desigur, inofensivă glumă a unei pancarte pe care ne-a televizat-o Televiziunea Română „neliberă” — duminică seara, nu? Stă omul în fotoliu, liniștit, împăcat că s-a votat legea electorală, că la Tîrgu Mureș, unde alte vieți tinere au fost puse în primădie, ba chiar au fost secerate, e acum liniște, stă el, spun eu, îngrijorat că e cam

secetă, că unele partide nu au încă sedii și, hop, Televiziunea ne transmite la Actualități marea glumă. Să mori de spaimă nu alta. Demonstrații ne spuneau prin pancarte, nu altfel, altfel erau pașnici, că sintem atinși de ciumă. Ați auzit și am auzit bine? Brrr! Te înfioră! Înseamnă că toți am fost atinși de ciuma asta, pînă pe la sfîrșitul lui ianuarie, lună care de drept ar fi trebuit să se numească luna păcăleliilor, fiindcă atunci s-au produs cele mai vesele păcăleli. Păi, ce facem, oameni buni? Sintem cumva în ev mediu? Cam de pe atunci nu prea s-a mai auzit de ciumă? Să fie oare adevărat zvonul? Între altele altele, dragule, sfărșitoare (Organizația foștilor deținuți politici nu este organizație politică, ciudat, nu?), volănate (de la volănașe), gogonate (de la gogoșe), alarmiste (ca orice zvon), acesta le-a întrecut pe toate. Păi dacă se adevărește, ne-am dus pe copcă. Ia să ne liniștim puțin, era doar înții aprilie, păcăleliile nevinovate nu pot nici să te supere, nici să te înspăimînte. Se știe doar că românul e plin în spiritul lui de ghidușie. Dar dacă e atins, cum singur (singuricea cu pancartele) spune, de această cumplită boală, cine îl mai salvează? Și cine ne mai scapă? Ajungem oare să decedăm ca bietele animale aduse pe valută, staționate pe valută într-o gară, pentru că acei care trebuiau să-i facă să ajungă în piețele capitalei nu și terminaseră lucrările pentru însoțirea plimbare inocentă de duminică? Aceea care sfîrșește tradițional de acum în Piața Victoriei, într-o veselie pașnică? E prea sumbră perspectiva. Hai să-i păcălim și noi, să ne prefacem, ca și ei, că nu-i credem, nu de alta, dar afară e o primăvară pe care morții noștri ne-au dăruit-o cu toată puritatea de care erau în stare. Să ne păstrăm curățenia văzului și auzului, acum că se apropie Sfintele Paști.

Rodica BRAGA

Baschet. div. A (m)

Victorie, dar ce victorie! Foarte greu obținută, pe fondul unei evidente oboseli excesive, fizice și psihice. I.M.P.S. Oradea rămîne o echipă dificilă care știe să-și folosească bine pivotii și practică o apărare în zonă precis executată.

Acest procedeu tehnic, de fapt, practicat în repriza secundă, a permis acestora pe fondul unui joc dezorientat al sibienilor să refacă diferența de 15 puncte, la pauză, în

Balanța C.S.U. Sibiu — I.M.P.S. Oradea 81-78 (53-38)

favoarea gazdelor, să se apropie periculos și să egaleze în min. 31 (64—64) și, un minut mai târziu, să preia conducerea. Stare de fapt explicabilă, dacă avem în vedere că, sibienii au înscris în primele 11 minute ale reprizei secunde doar 11 puncte. Din min. 23 meciul poartă amprenta excelentului joc de apărare și recuperare în atac a lui Victor Iacob. Minutele trec alarmant și cînd mai erau de joc 63 secunde, la scorul 77—78, gaz-

dele înscrisu, mai sînt 44 secunde de joc, scorul este 79—78, atacă orădenii, recuperează Iacob și în ultimele secunde ale întâlnirii înscris Bretz, partida încheindu-se cu scorul de 81—78 pentru Balanța C.S.U. Sibiu, spectatorii răsuflînd ușurați. Mai este o etapă, duminică 8 aprilie, după care o perioadă de refacere și pregătire la munte mi se pare obligatorie. ?

Octavian RUSU

10,00 Ac
Preambu
Filma a
re). 12,4
lectorat
pionatul
hochei
Coreea
Muzică
16,00 Di
nii Artie
16,15 Pa
nomic 1
lă. 17,10
terar și
Tribuna
19,10 De
19,30 Ac
Invitatu
21,15 Ir
Minister
21,30 Tr
rală 23,5
24,00 Te

SIBIU
„Lanțul
două se
12; 16; 1
Arta:
pe ring
11; 13; 1
17 și 1
pentru
Tiner
șapte di
rele 9;
17; 19.
MEDIA
gresul: „
liberi”.
13; 15; 1
Centra
orele 9;
17; 19.
CISNA
le place
rele 11;
DUMB
„Rond
orele 10;
APOLI
„Omul d
rele 15;
OCNA
„Campar
clar de
17 și 19.

stud
Sindica
tilor T.
xistă da
ou desă
denților
cultăți le
dițiile de
miliști,
iar cei
cămîn a
cu regia
în suma
cu 400 k
față de s
o plăteș
de la zi.
Cine p
zolve ac
me, rela
denții F
Ivănuși
dan M.
Carmen
Radu.

(Meteoro
Miine
fi ușor
cerul va
mult nor
cădea
ploaie. V
fla slab
nimă va
între 4 s
temp. m
18 și 20
tul de
soară 68
Lac.

File din cronică REVOLUȚIEI SIBIENE

Un adevăr de necontestat: GĂRZILE PATRIOTICE AU FOST ALĂTURI DE REVOLUȚIE!

O necesară punere în temă

A face o prezentare exhaustivă a locului și rolului gărzilor patriotice în doctrina militară românească ni se pare superfluă, atâta timp cât este arhicunoscut faptul că acestea au avut și au și în prezent — cu atât mai mult cu cât, după Revoluție, ele poartă denumirea de Gărzi Naționale — înalta misiune de a apăra pa-

tria și poporul împotriva oricui atentează la independența, suveranitatea și integritatea țării, la libertatea națiunii române. Desigur, de ordinele demente ale dictatorului, de a înăbuși și a reprimă în singe Revoluția românească și nestăvilita sete de Libertate, Democrație și Demnitate a mult asupritului nostru popor în timpul

celor aproape 25 de ani de tiranie și teroare ceaușistă, nu au fost ocolite cituși de puțin statele majore ale gărzilor patriotice. Dimpotrivă. Încă din 17 decembrie 1989, ele au primit ordin de alarmare și de participare la înăbușirea oricărei forme de revoltă a cetățenilor. Este deosebit de onorant că, cel puțin în județul nostru,

gărzile patriotice nu numai că nu au dat curs acestor aberante ordine, dar au luptat cu eroism împotriva fanaticilor servi ai cliii tiranului din Scornicești. Această realitate trebuie cunoscută de toți sibiinii. Este și motivul pentru care am discutat îndelung cu col. Dumitru Radu, șeful Statului ma-

ior al Gărzilor Naționale județene, lt. col. Aurel Mihăilă, locțiitor, și mr. Ion Constantin, șeful Statului major al G.N. din municipiul Sibiu, de la care am aflat o serie de date și fapte inedite și relevante despre activitatea gărzilor înainte, în timpul și după Revoluția sibiiană.

Stenogramă incompletă?

Da! — este răspunsul, luind în considerare precizările col. D. Radu. Iată argumentele. În stenograma fostului comitet județean de partid privind teleconferința din 17 decembrie 1989 cu secretarul general, publicată și de ziarul nostru în numerele din 7 și 9 ianuarie 1990, este consemnată și prezența col. D.R. Într-adevăr, dinsul a fost prezent, dar a sosit și intrat în sală doar cu foarte puțin timp înainte de închiderea teleconferinței, mai exact în momentul cînd Nicu Ceaușescu i-a spus Elenei Bleahu „... mine mai multă carne, unt și ceva grăsimi”. Cite tone avem de grăsimi? Lată cum a decurs dialogul: N.C. — „Băi, de ce n-ai venit la teleconferință?” D.R. — „Nu am știut că se desfășoară teleconferința. Am fost acasă”. N.C. — „Trebuie să știi, că ești unul dintre cei mai vechi coloneli din Sibiu. Da, n-ai să mai fii și nici șef de stat major”. D.R. — „Am înțeles”. Și-a stat jos. N.C. a mai dat câteva indicații lui Vișan și Pescaru, apoi a zis: „Cu aceasta, încheiem ședința. Băi Pescarule, hai să mergem...”. Colonelul Radu mai adaugă că a avut impresia că N.C. era beat; nu-l mai auzeai nicodată să se adreseze cuiva în așa manieră... Oricum, la teleconferință, col. D.R. n-a primit nici un ordin, de nici un fel, iar despre conținutul ei a luat cunoștință abia cînd a fost publicată... Cît privește precizarea lui Nicu Ceaușescu: „Tov. Dragomir, Radu, Rotariu, voi în alarmă. Nu avem probleme, dar luați măsuri (...), colonelul a citit-o de-abia în 9.I. a.c., cînd ziarul „Tribuna” a publicat a doua parte a stenogramei, cuprinzînd și „indicațiile” lui N.C. Dl. colonel mai ține să precizeze că, din acel moment, nu l-a mai văzut și n-a mai discutat, în nici o împrejurare, cu N.C. pînă vineri, 22 decembrie 1989, cînd la ora 10, acesta l-a chemat în biroul său și i-a spus să alarmeze toate gărzile patriotice(!) și să le distribuie armament și muniție de război. „Nu mi-a mai spus nimic altceva, crezînd, probabil, că am acționat, pînă atunci, conform ordinelor pe care era îndreptățit să creadă că le-am primit de la superiorii mei pe linie de garzi, dar asupra cărora nu m-a chestionat cituși de puțin...” — mai subliniază d-l D. Radu.

Sarabanda notelor și ordinelor telefonice...

A doua zi după teleconferință, deci, luni, 18 decembrie, la ora 16, de la Statul major al gărzilor patriotice de la c.c. al p.c.r. s-a primit o primă notă telefonică. Fără a se aminti nimic despre evenimentele de la Timișoara, se cere raportarea, la anumite ore, unor probleme deosebite, menținerea în stare de alarmă, pe 3 schimburi, a subunităților de sprijinirea miliției și a celor de intervenție, gărzile patriotice propriu-zise urmînd a fi asigurate cu armament și cite o unitate de foc, care să fie depozitate la întreprinderi. Cu precizarea că distribuirea muniției pe luptători se va face pe baza ordinului primului secretar,

la plecarea în misiune. De asemenea, subunitățile cu destinație pentru paza obiectivelor importante să fie în măsură ca, în scurt timp, să treacă la îndeplinirea misiunii cu muniție și armament, iar în cadrul fiecărei patruli organizate în localități, împreună cu M.I. (lucrători ai Ministerului de Interne n.r.) să fie destinați 3-4 luptători selecționați din rândurile comandantilor de plutoane și grupe, aceștia urmînd a fi înarmați și cu muniție de război (10 cartușe). Totodată, ofițerii-instructori, pe timpul cît se vor afla în misiune, vor avea asupra lor pistol și un încărcător cu cartușe de război.

În aceeași zi s-a transmis o altă notă telefonică, în care se specifică, expres, că întreaga cantitate de muniție se va stringe și depozita în unitatea militară gestionară, mai puțin muniția pentru patruli, care se păstrează la unitățile de miliție, urmînd ca despre introducerea muniției în unitățile militare să se raporteze pînă la 19 decembrie, ora 7. Totodată, s-a cerut ca patrulile să controleze cartierele, iar dacă se observă ceva deosebit, în special grupări de oameni (!), să se raporteze imediat sau să se ia măsuri. Și ceva ciudat: să se confecționeze bastoane pentru patruli (!).

Marti, 19 decembrie, ora 16, se transmite de la București un nou ordin telefonic, prin care se cere statelor majore ale G.P. să întreprindă măsuri complementare, printre care: asigurarea participării a 2-3 luptători, pe 3 schimburi, în fiecare patrulă, în toate municipiile și orașele, înarmate și dotate cu cite 10 cartușe; operațiunea de predare-primire a armamentului și munițiilor să se facă la organul de miliție, care a primit ordin în acest sens (!), iar ofițerii de stat major să aibă asupra lor pistol și muniție (un încărcător) pe timpul îndeplinirii misiunilor. De asemenea, se cerea intensificarea activității de control și supraveghere întreprinse de ofițerii-instructori îmbrăcați civil (!) în unele cartiere și sesizarea la timp a unor tendințe de adunare în grup a cetățenilor. Se accentuează necesitatea ca subunitățile de intervenție, pază și sprijin ale miliției să fie în măsură să se alarmeze în timp scurt pentru a trece la îndeplinirea misiunilor concrete, iar toți luptătorii aflați în misiuni să fie dotați cu bastoane de cauciuc (!).

În sfîrșit, în 20 decembrie, ora 20 (deci, după comunicatul radiotelevizat al dictatorului) se transmit alte precizări: se mențin măsurile ordonate anterior, inclusiv grupele operative. De asemenea, se subliniază să nu se execute nimic dacă contravine ordinelor date (!) — numai cu aprobare (!), iar ofițerii-instructori să discute cu secretarii de partid (comandanții de gardă) în legătură cu componența patrulilor și echipelor speciale...

Am detaliat conținutul notelor și ordinelor telefonice tocmai pentru a pune în evidență caracterul organizat și consecvent al măsurilor stabilite și ordonate de la București pentru înăbușirea și reprimarea eventualelor manifestații ale populației din județele țării, gărzile patriotice (în fapt, oame-nii muncii) fiind mobilizate pentru a lupta, potențial, împotriva propriilor lor colegi de muncă. Nici nu se putea

o mișcăvie mai mare. Noroc că nimic, sau aproape nimic, nu a fost dus la îndeplinire, cel puțin în județul nostru, așa cum se va dovedi.

Experiența de militari și-a spus cuvîntul

Acum, cînd cunoaștem cauzele care au generat declanșarea Revoluției românești, în general, și cea sibiiană, în special, precum și modul cum s-a desfășurat, ne este tuturor lesne de înțeles că cine a executat orbește toate ordinele din București, locale sau ale lui Nicu Ceaușescu (în cazul Sibiului — unele cadre de securitate și miliție), a dovedit o crasă necunoaștere a situației de fapt, dublată de ignorarea setei de libertate, democrație și dreptate socială a poporului și de un neînțeles atașament față de politica familieră a regimului ceaușist, al acoliților acestuia. Rezultatele dementei încercări a slujbașilor tiranului de a se optine opțiuni națiunii se cunosc: îndolierea țării! Printre sutele de morți și răniți din Sibiu s-au aflat și numeroși combatanți din gărzile patriotice.

Măsurile specifice pe care le aveau de executat gărzile patriotice, rezultate din ordinul lui Nicu Ceaușescu, constau în participarea acestora, alături de miliție, la „menținerea ordinii și liniștii publice, la blocarea eventualelor manifestații”, cu precizarea că, potrivit ordinului Statului Major al Gărzilor Patriotice de la c.c. al p.c.r., trebuiau să aibă asupra lor armament și muniție de război. Cum s-a acționat după fatidica teleconferință din 17 decembrie? În primul rînd, este de subliniat că nu s-a distribuit nici o armă combatanților, statul major județean al gărzilor patriotice apreciînd, după o responsabilă chibzuință și contrar ordinelor de la București și ale lui Nicu Ceaușescu, că nu este cazul să fie înarmate gărzile, cu atât mai puțin să se tragă... De fapt, în cine și de ce? Nici măcar de confecționarea bastoanelor nu s-a ocupat, firese, nimeni...

Pe alte căi, decît nu direct, s-a adus, și la cunoștința unor ofițeri ai statului major al gărzilor patriotice ordinul „se trage fără somație”, dar acest ordin nu a fost transmis tuturor cadrelor de stat major județean și nici celor municipale, orașenești, comunale, din întreprinderi și instituții, apreciîndu-se, din aceleași considerente, că nu este cazul, mai ales că, despre evenimentele de la Timișoara, nu se cunoștea mai nimic, decît, cel mult, falsa variantă a dictatorului... Așa înfîc s-a dispus distribuția de muniție doar în unele comune din județ. Dar asta s-a făcut doar în noaptea de 22 spre 23 decembrie, cînd, odată declanșată Revoluția în Sibiu, s-a impus participarea gărzilor patriotice la apărarea unor obiective și la lupta împotriva opozițiilor, alături de armată. Nici la data de 21 decembrie nu au fost alarmate cadrele. În 22 decembrie, cînd s-a declanșat starea de necesitate, s-a primit ordin de alarmare integrală a gărzilor patriotice, înarmarea lor cu arme și muniții, respectiv cite o unitate de foc. Ce înseamnă,

de fapt, o unitate de foc? Înseamnă asigurarea a cite 3000 cartușe pentru o mitralieră, 1000 cartușe pentru o pușcă mitralieră, 300 cartușe pentru un pistol mitralieră, 150 cartușe pentru o pușcă cu lunetă și 100 cartușe pentru o pușcă simplă. Este lesne de înțeles ce pericol potențial s-ar fi creat dacă s-ar fi dat curs acestui ordin dement... Reproduc precizarea col. Dumitru Radu: „Ne-am bazat pe experiența noastră de militari care slujim patria și poporul. Nici tiranul și nici fiul său nu au fost militari de carieră... Și-apoi, am dedus, cu toate insinuările dictatorului, că „de afară” nu era nici un pericol pentru țară, cu atât mai puțin din interior. Din partea cui? A poporului? Ar fi fost un nonsens!”

Și totuși, ce-au făcut, practic, gărzile patriotice?

Pe riscul propriu, au răspuns, cu promptitudine, curaj și devotament, noilor necesități „născute”, spontan, în timpul Revoluției. Au apărut în această perioadă pericole deloc neglijabile: sabotaje, atacarea de către forțele ostile Revoluției a unor obiective vitale, producerea de explozii și avarii ș.a. S-a acționat conform planurilor de apărare a tuturor obiectivelor și unităților. Foarte mulți combatanți din gărzile patriotice s-au reîntors de pe străzi, în noaptea de 22 spre 23 decembrie și în zilele următoare, la locurile de muncă. Abia în aceste momente au pus, practic, mina pe arme: cu patriotism, curaj și devotament. În afara întreprinderilor și instituțiilor lor, ei au apărut, zile și nopți, barajul de la Gura Riului, Frigoriferul, Panificația, Rezervele de stat, Stația de oxigen, stația de radiofrecvență, Centrul de calcul, Depoul C.F.R., stația gaz metan de pe Dealul Dăii, depozitele ICRA, PECO, stația de 110 și 400 kw, viaductele ș.a. Apoi, asigurarea „filtrelor” pe căile rutiere din județ, echipe de patrulare, apărarea unor sedii de instituții, contribuind la capturarea unor teroriști și a unor importante cantități de arme și muniții încăpute pe miini... neavizate, împiedicarea unor acte de vandalism, furt, devastarea unor imobile. La îndeplinirea misiunilor specifice au participat, nemijlocit, în perioada 21 decembrie 1989 — 10 ianuarie 1990, peste 9000 luptători înarmați ai gărzilor patriotice. Din rîndul lor, în timpul misiunilor, unii au căzut victime gloanțelor ucigăse ale criminalilor ceaușisti.

Asadar, la întrebarea: „Cît de patriotice au fost, în timpul Revoluției sibiene, gărzile patriotice?”, lăsăm cititorilor libertatea de a răspunde, după propriile judecăți. Publicînd acest amplu articol, la baza redactării căruia au stat o sumedenie de documente, relatări și fapte ce pot fi ori-cînd și de oricine consultate, verificate și confruntate, ziarul nostru a consemnat reperele esențiale ale unui posibil răspuns pozitiv.

Lucian JIMAN

Viața după gratii

(urmăre din pag. 1)

lui care ținea loc de grup social, cunoscut de noi sub denumirea de „tun”, lingă care era putina cu apă de băut și de spălat și aceasta drămuia și împărțită de fiecare dintre noi când ne venea rîndul după număr, întrucît aprovizionarea cu apă se făcea o singură dată pe zi.

Programul unei zile era următorul: dimineața — administrația făcea număratoarea, așezîndu-ne cîte doi, unul în spatele celuilalt, pe prici. Apoi se servea terciul de mămăligă. Urma cea mai mare bucurie a zilei, cînd eram scoși la aer pentru circa 15—20 minute. Atunci cele două echipe, constituite cu o seară înainte, scoteau „tunul” afară. Restul se plimbau în cerc, cu minile la spate, la distanță de 4—5 m unul de altul, supravegheați la centru de un „Domn milițian” care, pentru a-și da importanță, amenința că dacă nu sîntem disciplinați ne suprimă și această singură bucurie. După intrarea în cameră, era adusă plinea pe care o împărțeam prin rotație, revenind o plină la opt deținuți. Este greu de imaginat pentru cei ce n-au gustat din „plăcerile” pușcăriei ce înseamnă o bucată de pine! Puțini erau aceia care reușeau să și-o împartă pentru masa de prînz și seara. De obicei se mîncă pe loc, după un adevărat ritual, savurată bucată cu bucată, în așa fel să nu rămînă nici o fărîmătură nefolosită. Către amiază se servea masa. Memorabilul polonic de arpacas servit în gamele, majoritatea fiind sparte și cîrpite de noi pe dinafară cu săpun. Nici linguri nu erau pentru tot efectivul, trebuind să așteptăm pînă ce un vecin termina ca să țîo împrumute, pînă ce reușeam să-ți confecționeze o lopăciță din lemn ciuntit din scîndura priciului. Spre seară se servea cîna, constînd tot dintr-un polonic de arpacas. Și apoi iarăși număratoarea, după care se constituiau serviciile pentru a doua zi. Și așa trecea o zi și iarăși o zi, în aceeași monotonie, lipsiți de cele mai elementare condiții de viață. De asistență medicală, nici nu se putea vorbi. În cazurile, cu totul excepționale, după ce băteam în ușă în repetate rînduri, ți se dădea a doua zi o pilulă. Baia se făcea o dată la 2—3 săptămîni, fiind trimisi într-o încăpăre cu cîteva dușuri, un grup de 15—20, timp de circa 10—15 minute, cu apa așa cum se nimerea, cînd prea fierbinte, cînd prea rece. Acesta constituia și singurul mij-

loc de a-ți spăla lenjeria corporală. Ce nu puteai, spălai în cameră, cu apă rece, în gamelă...

Dar să revin la numărul de ordine pe care-l purtai o dată cu intrarea în cameră și la „drepturile” — ce decurgeau legate de el. Zilnic se petreceau schimbări în efectivul camerei. O dată cu plecarea din cameră a unor deținuți, se făcea de către șeful de cameră licitația. Toți cei de după numărul de ordine al celui plecat își micșorau numărul cu o unitate. Apoi se oferea locul ocupat de cel plecat, cît și gamela și lingura, dar bineînțeles beneficiind cei ce erau mai vechi. Acesta era singurul mod de a ajunge de la „broscărie” la „șerpărie” (sub prici la subsol) și apoi pe prici. Acest sistem da posibilitatea ca, în funcție de vechimea pe care o aveai în cameră, să poți beneficia cît de cît de condiții de locuire mai acceptabile (sinistră consolare). Componenta camerei era eterogenă. În marea majoritate — intelectuali. Pentru a ne ocupa timpul, fiecare se „produceau”, împărțînd și celorlalți din cultura lui. Lecții de limbi străine (franceză, germană, latină etc.), povestiri de romane, poezii și seara se încheia cu o rugăciune pe care unul o spunea (erau și preoți) și noi o repetam în cor, în șoaptă. O altă activitate a celor ce ne supravegheau era percheziția efectuată aproape zilnic, care se manifesta ca o manie, prilej cu care ne bruscău și ne jigneau.

Am fost mutat de la Jilava pe canalul Dunăre—Marea Neagră, la colonia Peninsula, unde am rămas circa 3 luni, în regim de muncă fizică forțată. Aici am întîlnit deținuți care reprezentau fostele partide politice (liberali, țărăniști etc.), cu domiciliul forțat, ne judecați și, care în contact cu noi care eram mai tineri, încercau să ne ferească de situații care puteau duce la accidente. Căram bolovani mari pe care-i rostogoleam în mare cu rîngile. Acolo l-am revăzut pe fostul meu profesor de limba română din liceu — Bolu Gh., cu care depănăm amintiri. Spre toamnă, circa 5—6 sute de deținuți politici am fost transferați la penitenciarul Gherla. De reținut este felul inuman al comportării milițienilor în ziua cînd am fost imbarcați în vagoanele de vite. Știind că plecăm, pentru drum, fiecare a agonisit din sumara porție pline, țigări și obiecte de îmbrăcăminte, pe care la percheziție ni le-au confiscat făcîndu-le mormane, în stînga și în dreapta, rămînînd numai cu ce aveam pe noi.

Dreptul la replică

(urmăre din pag. 1)

mă învinuți vă aparținea, d-lor, puși fiind în fața evidenței) ați deturnat insistența spre alte zone de interes, care nu au nimic comun cu climatul de democrație pe care-l dorim cu toții. Nu ne putem permite să favorizăm pe nimeni. Fără a minimaliza meritele Dv., am recurs la un sistem echitabil punîndu-i pe toți locuitorii județului în aceeași postură, de cetățeni și de cumpărători! Orice fel de discriminare ar fi născut nemulțumiri.

Cum spuneam, democrația exclude favoritismul și discriminarea, indiferent de motivarea acestora din urmă. Sinteti, în primul rînd, cetățeni ai Sibiului și ai României și numai după aceea cetățeni în uniformă militară. Da, am afirmat că v-ați făcut numai datoria de a apăra poporul, în virtutea unui jurămînt prestat.

Nu, n-am spus nimic în legătură cu acei „inși” care ar fi tras dacă Dv., militarii, ați fi stat la adăpost! Aceasta este o invenție de dragul potențării cu ironie a textului. V-a furat logica interioară a textului scris, pe care îl voiați neapărat sarcastic. Nu, domnilor, de două ori nu acestui „aspect apărut pe parcursul discuției”.

Cît despre modul cum am lucrat, despre competența mea profesională, doar un amănunt: în ciuda celui „realism” al planurilor, am făcut astfel încît miile de oameni de care răspundeam direct să-și ia salariile. În rest, tot la acest capitol, vă las plăcerea de a sonda opinia tuturor oamenilor cu care am lucrat efectiv, de la „Libertatea”, din investiții-construcții, din gospodăria comună, din transportul în comun, din...

Iar despre solicitarea pazel sediului în care lucrăm și eu și mai lucrez (... sînt oricînd dispus să cedez locul oricăruia dintre Dv., dacă vă socotiți, careva, mai competenți) sper să nu susțineți că am promovat o... discriminare petrecută numai și numai la Sibiu. Dacă-i așa, ceea ce eu nu cred, mea culpa!

Încă un amănunt doar: în ceea ce privește „statul la adăpost” despre cel puțin unul dintre semnatari pot oferi destule detalii privitoare la cît de mult a riscat în zilele Revoluției... Atît și — vorba Dv. — acum cred și sper, tot ca Dv., că, într-adevăr, „focul a încetat”, dar vă invit să meditați mai atent la ceea ce ne spune — tuturor — titlul acestei replici. Cu stimă!

ATELIERUL DE ZONA C.F.R. SIBIU

ANAGAJEAZĂ:

- SUDORI CALIFICAȚI, categ. I—IV
- FOCHIȘTI CENTRALA TERMICĂ

Se acordă permise C.F.R. inclusiv un drum internațional pe an.

Relații suplimentare la telefon 1 71 40. — 326 —

FABRICA DE PROTOTIPURI UTILAJE ȘI PIESE SCHIMB SIBIU

INCADREAZĂ:

- STRUNGARI, categ. 2—4
- UN VOPSITOR, categ. 2—4

Informații suplimentare la telefon 1 40 33, interior 903 sau 96. — 327 —

INTREPRINDEREA JUDEȚEANĂ DE INDUSTRIE MICA ȘI PRESTĂRI SERVICII SIBIU

INCADREAZĂ:

- 2 ELECTRONIȘTI, categ. 4—6
- 2 ELECTRICIENI, categ. 4—6

— 328 —

INTREPRINDEREA DE NUTREȚURI CONCENTRATE SIBIU

ANGAJEAZĂ DE URGENTĂ:

- MUNCITORI NECALIFICAȚI la program 12/24.

Informații suplimentare la sediul întreprinderii din Șoseaua Alba Iulia, nr. 70 A, telefon 1 59 90 — 329 —

LICEUL „GHEORGHE LAZAR” SIBIU

ANGAJEAZĂ:

- MUNCITOR ÎNȚEȚINERE

Condiții: cunoștințe și pricepere în mecanică, tîmplărie, instalații sanitare, instalație electrică.

Relații, telefon 3 36 46. — 330 —

LICEUL SANITAR SIBIU

INCADREAZĂ URGENT:

- DOUĂ BUCĂTĂRESE
- 6 ÎNGRIJITOARE CURĂȚENIE
- DOUĂ SPĂLĂTORESE
- O PEDAGOGĂ

— 331 —

INTREPRINDEREA „DRAPELUL ROȘU” SIBIU

INCADREAZĂ:

- 5 LĂCĂTUȘI
- 5 ELECTRICIENI, categ. 3—4—5

Relații suplimentare se pot obține la biroul personal — telefon 3 17 90. — 332 —

ICEMENERG — SUBUNITATEA SIBIU,

INCADREAZĂ PRIN CONCURS:

- ECONOMIST sau CONTABIL PRINCIPAL pentru compartimentul financiar-contabil.

MAI INCADREAZĂ:

- TIMPLAR
- SCULER-MATRIȚER
- STRUNGARI
- PORTARI

Informații suplimentare la telefon 3 51 02, interior 152. — 333 —

EXPLOATAREA DE PRESTĂRI CONSTRUCȚII ȘI ÎNȚEȚINERE FOND LOCATIV SIBIU,

cu sediul în Sibiu, str. Autogării nr. 7.

INCADREAZĂ DE URGENTĂ:

- ZIDARI
- DULGHERI
- UN PRIMITOR-DISTRIBUITOR pentru gestiune de piese schimb auto.

Relații suplimentare la telefon 1 37 97 sau 1 19 90, interior 110, sau la sediul unității. — 334 —

COOPERATIVA „MAGURA” CÎSNĂDIE, str. Patrioților nr. 3.

INCADREAZĂ URGENT:

- MAISTRU pentru activitatea textile.

Concursul va avea loc la sediul cooperativei, la data de 10 aprilie 1990, ora 8,00.

— 335 —

STAȚIUNEA PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII SIBIU

Angajează de urgență:

- ELECTRICIAN AUTO;
- RECTIFICATOR;
- FREZOR.

Angajarea se face conform legii.

Informații la sediul întreprinderii, str. Calea Șurii Mici nr. 39, telefon 1 53 17, interior 18. — 194 —

INFORMATII

De la PECO

Domnul Nicolae Gruncă, economist, șef de serviciu desfacere la PECO Sibiu, precizează că, în următoarele zile, se pune în vânzare ulei pentru motor. Datorită faptului că în depozit există o cantitate de numai 12 tone, solicitanții sînt rugați să înțeleagă că pentru fiecare autoturism se livrează 3 litri ulei; urmează ca pe parcurs situația să se normalizeze.

De asemenea, solicitanții sînt rugați, pe cît posibil, să aducă în schimb și uleiuri uzate.

Întrunire

Partidul Republican din Sibiu va avea următoarea ședință vineri, 6 aprilie 1990, ora 16,30, la Casa de Cultură a Sindicatelor, sala Studio. Sînt invitați să participe toți membrii și simpatizanții, ca și toți cei interesați să afle cîte ceva despre sistemul de-

mocratic tradițional astăzi, cel din Statele Unite ale Americii. Va fi prezentat și un documentar din S.U.A., iar în încheiere un film video artistic.

Aripi de primăvară

Cercul de artă plastică și creație literară „Petale de se-nin” ce ființează pe lingă școlile generale nr. 13 și 23 Sibiu (sub îndrumarea competentă și pasionată a d-nei profesoare Maria Cristina Simu) prezintă în holul cinematografului „Arta” o interesantă expoziție de desene pentru cei mici. Expoziția rămîne deschisă pînă la sfîrșitul lunii aprilie.

Concurs

Teatrul de stat Sibiu — Secția germană organizează concurs, în ziua de 25.04.1990, ora 10,00, pentru ocuparea posturilor vacante de actori și actori corp-ansamblu. Condiții: studii superioare de specialitate; studii medii; cunoașterea limbii germane.

Informații suplimentare la secretariat — telefon 924/1 31 14.

Convocare

● Asociația răniților în Revoluția din 22 decembrie 1989, înregistrată și atestată juridic, convocă pe membrii săi pentru vineri, 6 aprilie 1990, la Clubul CFR, str. Banatului.

Echilpă de control

C.P.U.N. al municipiului Sibiu a hotărît constituirea unei echipe pentru efectuarea unor controale inopinante în unitățile comerciale, de alimentație publică și prestatoare de servicii precum și în piețele agro-alimentare, în vederea eliminării deficiențelor atît din comerțul de stat, cît și din activitatea de desfacere a mărfurilor de către producătorii particulari.

Populația este rugată să sesizeze C.P.U.N. al municipiului Sibiu orice nereguli reale, în vederea îmbunătățirii activităților comerciale.

INFORMATII